

BORCHGRAVE, Pieter Joost de, dichter, rederijker en toneelschrijver (Wakken 17 april 1758 - Wakken 13 oktober 1819).

Bakker, van 1794 af belastingontvanger. Auto-didact, las eigentijdse Noordnederlandse en vreemde auteurs. Schrijver van een vijftal toneelwerken, begaafd acteur en zeer vruchtbaar, vrij talentvol, vaak in dichtwedstrijden gelauwerd en door zijn tijdgenoten ten zeerste bewonderd dichter. Opvallend is zijn verbondenheid met het Noorder: De

Oefening (1794) is een hulde aan de grote 17e- en 18e-eeuwse Noordnederlandse dichters („Neêrlanders! ja, wy reyken U de warme hand”); zijn vriendschap met Van Alphen en de Aardenburgse dichteres Petronella Moens, zijn lidmaatschap van het Utrechtse genootschap Tot vlijt vereenigd, zijn een in die periode zeldzaam fenomeen.

Hij is één van de belangrijkste voorlopers van de Vlaamse romantiek: in zijn Ode aan de Vryheyd (1790) huldigde hij Breydel, de Coninck, Artevelde en in zijn te Aalst bij de bekende wedstrijd over De Belgen (1807) bekroonde gedicht klinkt het nationale motief krachtig door (midden in de Franse tijd bezingt hij er o.m. de Guldensporenslag in).

LITERATUUR: Pr. van Duyse, *P.J. de Borchgrave*, in *Belgisch Museum* (1844, p. 432-446); - *Gedichten van De Borchgrave*, uitgegeven door zynen kleinzoon M^{er} J. De Borchgrave (1861); - G. Degroote, *Pieter Joost de Borchgrave (1758-1819)*, in *De Gulden Passer* (1945, p. 149-158); - E. de Bock, *Verkenningen in de achttiende eeuw* (1963, portret); - *Wakken herdenkt* (1963); - A. Deprez, *Borchgrave, Pieter Joost de*, in *Nationaal biografisch woordenboek*, III (1968); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, I (1970, tweede uitgave).

JOZEF SMEYERS

BOBGINON, Gustaaf, arts en politicus (Damel